

ikke behov for en genforhandling eller genratifikation af traktaten.

Forslagsstillerne vil nu udnytte den irske situation til, at Danmark standser det hele og siger nej, også på irernes vegne, for i stedet at arbejde for et Europa i flere hastigheder. Det er jo pointen i det forslag, der er fremsat, og det kan man se, når man læser det. Det er jo også en ældgammel diskussion. Den har jo stået på de sidste 20 år, altså om Europa i flere hastigheder. Det kan vi godt diskutere, det er for så vidt det interessante i det, men så vil jeg godt advare imod dette, fordi den danske holdning jo er, at det lige præcis er det, vi skal undgå, for Europa i flere hastigheder vil være det dummeste, vi kan leve-re som danskere. Det vil opløse det succesrige fællesskab, der er skabt. Der er faktisk nogle i Europa, der tænker ligesom Dansk Folkeparti, og som synes, at det vil være en kolossal fordel at få Europa i flere hastigheder, men det er for at slippe af med bl.a. Danmark, fordi vi har forbeholdene.

Men vil vi slippes af med? Nej, vi vil ikke slippes af med. Dansk Folkeparti vil slippe af med Europa, men Europa vil godt slippe af med sådan nogle som Dansk Folkeparti, så derfor vil jeg advare meget mod Europa i flere hastigheder, for det betyder nemlig, at det bliver de mindre lande, der bliver hægtet af, og vi er faktisk stadig væk et mindre land. Det betyder så, at nogle lande, de mest integrationsivrige, kan gå meget langt og så hægte andre af. Så det forslag, som Dansk Folkeparti fremsætter på baggrund af det irske nej, er stort set det dummeste, man kan gøre, hvis man vil Danmark det godt.

Derfor synes jeg, at vi i stedet for skal afvente den irske ratifikation. Der er endnu ikke sat en dato for en ny irsk folkeafstemning, men vi forventer, at en afstemning vil finde sted senest den 1. november i år. Hvis Lissabontraktaten træder i kraft, sættes der i en rum tid fremover punktum for de langstrakte traktatændringsprocesser, der har præget de seneste 20 års samarbejde. Jeg er overbevist om, at det vil skabe plads for et mere borgernært og resultatorienteret Europa, og jeg håber, at vi vil være i stand til at se traktaten træde i kraft inden årets udgang, altså inden den 1. januar 2010.

Jeg skal på denne baggrund opfordre til, at beslutningsforslaget om at erklære Lissabontraktaten død afvises og erklæres død.

Kl. 15:56

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 15:56

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes, det er sjovt, at man kan forsvare en traktat, der flytter beslutninger ud af Danmark, med, at den er borgernær. Altså, man flytter beslutningerne længere væk fra borgerne, men alligevel mener man, at de kommer nærmere borgerne. Det er i hvert fald en leg med adjektiver, som jeg tror man skal være professor i sprogforståelse for at få til at hænge sammen.

Udenrigsministeren er jo – både fra sit forfatterskab og fra en lang række andre sammenhænge – kendt for at være en varm fortaler for demokrati, altså helt basalt den styreform, vi kender på, at magten ligger hos folket, og det, jeg gerne vil spørge om, er sådan helt lavpraktisk, om det er demokratisk, at når en befolkning stemmer nej til den traktat, som EU havde tænkt sig, så skal den befolkning stemme om igen? Sådan helt nede på jorden: Er det egentlig demokrati, at man beder om det samme igen og igen og igen, indtil politikerne får det, de ønsker sig?

Kl. 15:57

Formanden:

Det tror jeg vi får svar på af udenrigsministeren.

Kl. 15:57

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det er jo helt klart det irske demokrati, der selv afgør, hvordan man håndterer situationen, ligesom det danske Folketing i 1992 selv afgjorde, hvordan vi håndterede situationen, og ligesom den danske befolkning i 1993 selv afgjorde, hvad det var for forbehold, man ville have.

Irland er i den samme situation, nemlig at Irland selv kan afgøre, om de vil tiltræde traktaten, og det vil sige, at man der så har bedt om at få nogle præciseringer. Disse præciseringer vedtog vi i december, og jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti er meget, meget glad for en af dem, nemlig den om en kommissær pr. land.

Så det er da udmærket og dvs. også meget demokratisk. Et land har et problem og siger, at man faktisk føler, at man burde have stået fast på en kommissær pr. land. Men det gjorde man ikke, fordi man ville være med til lave et mere smidigt system. Og så siger vi alle sammen: O.k., hvis det er hovedanstødsstenen for jer, imødekommer vi det. Det er da meget demokratisk.